

allerede betalte Afdrag, og Køberen kan altsaa kun faa Resten tilbage. Ifølge de almindelige Regler, som nu gælder, inden dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, vilde derimod Sælgeren have Lov til at tage alle Tingene tilbage, naar Handelen var misligholdt.

I §§ 10—14 gives detaillerede Regler om den processuelle Fremgangsmaade. Herefter skal Fogeden vejlede Parterne, naar de ikke møder ved Sagfører, og Tingens Værdi skal ansættes af Fogedvidnerne, om fornødent med Tilkaldelse af sagkyndig Bistand.

Idet jeg herved anbefaler dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie, skal jeg blot til Slutning fremhæve den særlige Betydning, det har som et nyt Led i Arbejdet for Retsfællesskab mellem de nordiske Lande. Ikke blot for det indbyrdes Samkvem mellem Landene er det af Betydning, at Retsreglerne bliver de samme, ogsaa udadtil i Forhold til andre Nationer er det vigtigt, at skandinavisk Ret fremtræder som en Enhed. Kun naar dette er Tilfældet, kan der være Udsigt til, at den særlige skandinaviske Retsopfattelse kan faa den Indflydelse paa international Ret, som bør tilkomme den, naar der en Gang i Fremtiden atter bliver Betingelser for Arbejdet paa fælles internationale Retsregler paa Formuerettens Omraade.

Finansministeren (Brandes): Jeg tillader mig at fremsætte for det høje Ting Forslag til Lov om Lønninger ved det kongelige Klasselotteris Inspektorat. Lønningsforholdene ved Klasselotteriet er ordnede ved Lov af 1870, og da saaledes Lønningsloven for Inspektoratet er forældet, har jeg anset det for rigtigt nu at fremsætte et Lovforslag, der baade ændrer og forbedrer Lønningerne. Inspektørens Begyndelsesløn var 3,000 Kr., og han fik derefter et Tillæg paa 200 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste indtil 4,000 Kr. Denne Lønning blev allerede i 1895 fundet for ringe, og man gav ham da et personligt Tillæg paa Finansloven for 1895—96 af 1,000 Kr., hvilket den nuværende Inspektør beholdt, da han i 1914 tiltraadte Embedet, men siden 1870 er Lotteriet blevet i høj Grad udvidet, nemlig fra 50,000 til 130,000 Lodder, og der er efterhaanden kommet saa mange Kollektører til, at man har 557 i alt. I Begyndelsen samlede man disse Kollektioner paa enkelte Hænder, en Kollektion kunde være en Mands hele Erhverv og give ham en ordentlig

Indtægt, man havde Kollektioner paa 400 Lodder og mere, men efterhaanden brugte de vekslende Finansministre en anden Fremgangsmaade, idet de gik ned til ganske smaa Kollektioner, saa at Folk eksempelvis kun havde 75 Sedler, og en Lodseddel giver en Indtægt af 6 Kr. om Aaret; man vil altsaa se, at det vilde ikke kunne blive nogen virkelig Indtægt for dem, som man gav en saadan lille Kollektion. Jeg har imidlertid, medens jeg har været Finansminister, indført den Regel at give Kollektioner paa 200 Lodder, altsaa paa 1,200 Kr. om Aaret, og har saa søgt ved kommende Ledighed at forbedre de smaa Kollektioner, som er oprettede ved tidligere Ministres Bestemmelser.

Jeg har ment, at Inspektøren maatte stilles bedre, end Tilfældet er nu. Hans Løn foreslaas i dette Lovforslag sat til 5,000 Kr., stigende til 6,500 Kr. Til Grundlag for dette Forslag tjener ikke alene almindelig Billighed, idet han derved ligestilles med andre Chefer for Institutioner, der ligger under Finansministeriet, f. Eks. Mønten og Assistenshuset, men ogsaa den Omstændighed, at den nuværende Inspektør, siden han i 1914 tiltraadte Embedet, har foretaget saadanne Besparelser i Forretningssgang, Leverancer og lignende, at han derved har sparet 20,000 Kr. om Aaret for Staten, hvilket er noget, som en Finansminister i høj Grad maa paaskønne. Det er et saa enestaaende Tilfælde, at en Embedsmand i en bestaaende Institution, hvis Forretninger ingenlunde har været i Aftagen, har foretaget en saadan Besparelse, at jeg, medens jeg har været Finansminister, ikke har kendt noget tilsvarende.

I § 2 foreslaas det at oprette et Bogholderembede med kongelig Udnævnelse. Bogholderen skal være Inspektørens Medhjælper med Hensyn til Kasseeftersyn og Rejser og lign., og samtidig nedlægges et i 1870 oprettet Kontrolørembede. Fuldmægtige og Assisterter stilles noget bedre, idet man har taget Hensyn til, at der ikke gives andet Avancement for dem end indenfor Inspektoratet, og der er der naturligvis meget smaa Udsigter til Avancement.

Udgifterne ved Lovens Gennemførelse beløber sig til 5,000 Kr. og, hvis alle kommer paa fuld Lønning, hvilket neppe bliver Tilfældet, til 8,000 Kr. Jeg mener, som sagt, at det er rimeligt og retfærdigt at foretage en saadan Forbedring af Tjenestemændenes Løn, der altsaa slet ikke er paa det Niveau, som man nu gaar ud fra, nemlig Niveauet af 1908, idet deres